Lieta Nr.A42644707
A5245-09/41

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē, 2009.gada 9.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A.Zutis,

piedaloties pieteicējam – *I.O.*,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts vides dienesta pārstāvjiem Ivaram Ružānam un Jānim Dzirniekam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja lietu, kas ierosināta pēc *I.O., /personas kods/,* pieteikuma par Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 9.jūlija lēmuma Nr.G01/29P atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 24.aprīlī Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja iecirkņa inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA005810 *I.O.* (turpmāk – Pieteicējs) par Ministra kabineta 2001.gada 2.janvāra noteikumu Nr.3 „Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" 26.1., 26.2. un 26.4.1.punkta pārkāpumiem, par kuriem paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 80.panta trešajā daļā.

[2] 2007.gada 21.maijā Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Rēzeknes kontroles sektora vadītājs pieņēma lēmumu Nr.G11S/005810 par Ministra kabineta 2001.gada 2.janvāra noteikumu Nr.3 „Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" 26.4.1.punkta pārkāpumu un Pieteicēju sauca pie administratīvās atbildības pēc LAPK 80.panta otrās daļas, piemērojot administratīvo sodu 40 latu apmērā, konfiscējot septiņus zvejas tīklus.

[3] Ar 2007.gada 9.jūlija Valsts vides dienesta ģenerāldirektora lēmumu NR.G01/29P (turpmāk arī – Lēmums) atstāts spēkā lēmums Nr.G11S/005810 administratīvā pārkāpuma lietā.

[4] Nepiekrītot Lēmumam, Pieteicējs 2007.gada 10.augustā iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, kurā lūdz atcelt 2007.gada 9.jūlija Valsts vides dienesta ģenerāldirektora (turpmāk – Atbildētājs) lēmumu NR.G01/29P un izbeigt lietvedību.

[4.1] Pieteicējs uzskata, ka Rēzeknes reģionālās vides pārvaldes Dabas aizsardzības daļas vecākais inspektors *I.L.* (turpmāk – Inspektors) kļūdaini izdarīja secinājumus, ka pie Franapoles ezera malas zvejas tīkli pieder Pieteicējam.

[4.2] Pieteicējs norāda, ka šajā administratīvajā pārkāpumā nav objektīvās un subjektīvās puses. Lēmumā vispār netika vērtēti pierādījumi, kas pierādītu Pieteicēja pārkāpumu šajā lietā.

[5] 2007.gada 3.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti Atbildētāja paskaidrojumi, kuros Atbildētājs Pieteicēja prasījumu neatzīst, pamatojoties turpmāk izklāstītajiem apstākļiem.

[5.1] Atbildētājs norāda, ka, saskaņā ar LAPK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[5.2] Pieteicējs atteicās sniegt paskaidrojumus notikuma vietā, līdz ar to neievēroja likuma „Par policiju" 9.pantā noteikto policijas darbiniekiem vispārīgo pienākumu.

[5.2] Tāpat Atbildētājs uzskata, ka nav pamata apšaubīt valsts ierēdņa Inspektora 2007.gada 29.marta paskaidrojumā rakstīto, jo saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 13.pantu ierēdnis dod solījumu būt godīgs un taisnīgs, uzticīgs neatkarīgai un demokrātiskai Latvijas Republikai, pildīt amata pienākumus saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, starptautiskajiem līgumiem, likumiem un valdības lēmumiem un kalpot sabiedrības vispārējām interesēm, lai nodrošinātu tiesisku, efektīvu un atklātu valsts pārvaldes darbību.

[6] Tiesas sēdē Pieteicējs uzturēja prasījumu saskaņā ar pieteikumā norādīto motivāciju, ka Lēmumam nepiekrīt un lūdz to atcelt. Pieteicējs norādīja, ka būdams policijas darbinieks, viņš neziņoja par pārkāpumu, jo neredzēja, ka krastā būtu zvejas tīkli. Pieteicējs norādīja, ka viņam ir laiva, kas nav derīga lietošanai. Notikuma brīdī viņam nebija laivas, kā arī automašīnai nebija automašīnas piekabes. Attiecības ar Inspektoru viņam ir sliktas, jo iepriekš bija gadījumi, kad viņš kā policijas darbinieks Inspektoram bija izteicis brīdinājumus par alkohola lietošanu.

[7] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina balstoties uz administratīvajā aktā un paskaidrojumos norādīto motivāciju un lūdza tiesu pieteikumu noraidīt. Atbildētāja pārstāvis norāda, ka vistiešākie pierādījumi ir slapjie tīkli. Pārkāpuma aktu sastādīja policijā, jo Pieteicējs atteicās sadarboties ar Inspektoru, atstādams notikuma vietu. Inspektors paņēma tīklus un aizveda uz policiju, un informēja policiju par pārkāpumu. Apskati Inspektoram jāveic uz vietas, ja blakus ir pārkāpējs.

[8] Liecinieks *A.B.* norādīja, ka viņš ar Pieteicēju kopā strādā. 2007.gada 29.martā viņš kopā ar Pieteicēju bija ciemos pie Pieteicēja vecmammas. Kad ieradās pie Pieteicēja vecmammas, pēc 10 minūtēm atbrauca Inspektors, piegāja pie ezera, nepateica, kas viņš ir un sāka rupji ar Pieteicēju skaidroties, lai Pieteicējs paņem tīklus. Tīkli atradās vannā ezera krastā. Ezera krastā esošajās laivās cilvēku nebija. Ezera krastā bija tikai viena caura laiva. Liecinieks norāda, ka atbraucot kopā ar Pieteicēju, automašīnai piekabes nebija, kā arī līdzi nebija laivas.

[9] Lieciniece *S.V.* norādīja, ka viņa dzīvo kopā ar Pieteicēju. Lieciniece norāda, ka uz notikuma vietu ieradās ar automašīnu kopā ar Pieteicēju, piekabes un laivas līdzi nebija. Viņa atradās dārzā, bet Pieteicējs bija tuvāk mājai. Tad atbrauca inspektors, piegāja pie Pieteicēja un sāka apvainot viņu malu zvejniecībā. Zvejas tīklus viņa neredzēja, bet redzēja, kā Inspektors velk vannu. Lieciniece norāda, ka ezera krastā redzēja vairākas laivas.

[10] Inspektors tiesas sēdē liecināja, ka 2007.gada 29.martā plkst.15.00, veicot dienesta pienākumus, pārbaudīja Zvirgzdenes pagasta Franapoles ezera krastu un konstatēja, ka ezera krastā atrodas alumīnija konstrukcijas laiva, kur Pieteicējs no šīs laivas ņēma laukā tīklus, bet blakus stāvēja vīrietis un sieviete. Pieteicējam Inspektors lūdza sniegt paskaidrojumus, jo Pieteicējam nebija zvejošanas atļaujas, bet Pieteicējs atteicās sniegt paskaidrojumu. Inspektors izņēma vannu ar tīkliem no laivas un aiznesa uz dienesta automašīnu, pēc tam atgriezās, lai izņemtu laivu, bet Pieteicējs jau laivu bija ielicis automašīnas piekabē un aizbrauca prom. Speciālos līdzekļus nepielietoja, jo Valsts vides inspektori nevar to darīt. Inspektors norādīja, ka viņam nav bijis naidīgu attiecību ar Pieteicēju. Pieteicējs viņam nebija izteicis iepriekš nekādus brīdinājumus. Ezera krastā Pieteicējs redzēja vienu vecu laivu. Piebraukšana ezeram nav ierobežota.

Motīvu daļa

[11] Tiesa, iepazīstoties ar Pieteicēja pieteikumu un Atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem, kā arī pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[12] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[13] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[13.1] 2007.gada 29.martā Valsts vides dienesta (turpmāk arī – VVD) Rēzeknes reģionālās vides pārvaldes inspektors sastādīja pārbaudes aktu Nr.0497-044/2007, kurā norādīja, ka 2007.gada 29.martā tika veikta aizsargjoslas pārbaude. Pie Franapoles ezera no Pikstuļu s. puses atrodas automašīna Suzuki melnā krāsā ar piekabi. Aiz dzīvojamās mājas atrodas divi vīrieši un viena sieviete. Ezerā pie krasta atrodas metāla laiva, no kuras Pieteicējs ņem laukā zilganas nokrāsas metāla vannu, kurā atrodas zvejas tīkli. Pieteicējs izņēma tīklus un devās pie automašīnas Suzuki. Inspektors norādīja, lai Pieteicējs noliek vannu ar tīkliem zemē. Inspektors konstatēja, ka zvejas tīkli nav marķēti un Pieteicējs nevar uzrādīt zvejas licenci. Pieteicējs no paskaidrojumu sniegšanas atteicās. Nemarķētie zvejas tīkli tika izņemti. Vēlāk Pieteicējs iesēdās mašīnā, iebrauca blakus esošās mājas pagalmā. Pēc tam izkāpa no mašīnas un ar otro vīrieti Pieteicējs izvilka no ezera metāla laivu, iekrāva mašīnas piekabē. Pieteicējs un abas personas, kas atradās kopā ar Pieteicēju, iesēdās automašīnā un aizbrauca no notikuma vietas. Zvejas tīkli tika nogādāti policijā (*lietas lapas Nr.38-40*).

[13.2] 2007.gada 29.martā VVD Rēzeknes reģionālās vides pārvaldes inspektors sastādīja izņemšanas protokolu Nr.AE7/0497-01/2007, kurā tiek fiksēts, ka no Pieteicēja tiek izņemti septiņi zvejas tīkli. Izņemšanas protokolu parakstīja pats Inspektors. Pieteicēja paraksta uz izņemšanas protokola nav (*lietas lapa Nr.41*).

[13.3] 2007.gada 29.martā VVD Rēzeknes reģionālās vides pārvaldes inspektors sniedza rakstisku paskaidrojumu, ka 2007.gada 29.martā tika veikta aizsargjoslas pārbaude. Pie Franapoles ezera no Pikstuļu s. puses atrodas automašīna Suzuki melnā krāsā ar piekabi. Aiz dzīvojamās mājas atrodas divi vīrieši un viena sieviete. Ezerā pie krasta atrodas metāla laiva, no kuras Pieteicējs iebridis ezerā un ņem laukā zilganas nokrāsas metāla vannu, kurā atrodas zvejas tīkli. Inspektors norādīja, lai Pieteicējs sniedz paskaidrojumu par notikušo faktu, viņš atteicās to darīt, iesēdās mašīnā, kam bija pievienota piekabe, iebrauca blakus esošās mājas pagalmā. Pēc tam izkāpa no mašīnas un ar otro vīrieti Pieteicējs izvilka no ezera metāla laivu, iekrāva mašīnas piekabē. Pieteicējs un abas personas, kas atradās kopā ar Pieteicēju pie ezera, iesēdās automašīnā un aizbrauca no notikuma vietas. Zvejas tīkli tika nogādāti policijā (*lietas lapas Nr.42-43*).

[13.4] 2007.gada 30.martā Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja inspektors sastādīja izņemšanas protokolu un izņēma no Inspektora metāla vannu un septiņus zvejas tīklus (*lietas lapas Nr.49-50*).

[13.5] 2007.gada 30.martā Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja inspektors Ludzā, */adrese/* veica metāla vannas (zilā krāsā), zvejas tīklu (6 gabali, 30 m gari, linuma acs izmēri 50x50 mm) un 1 zvejas tīkla (30 m gara, linuma acs izmērs 45x45mm) apskati, par ko tika sastādīts apskates protokols (*lietas lapas Nr.45-48*).

[13.6] 2007.gada 30.martā Pieteicējs sniedza dienesta ziņojumu, kurā norāda, ka 2007.gada 29.martā viņš kopā ar *S.V.* un *A.B.* atbrauca pie *M.M.*, kura dzīvo Franapoles ezera krastā. Pēc 10 minūtēm ieradās Inspektors, piegāja pie laivām, stāvošām ezera krastā un ieraudzīja trauku ar zivju tīkliem, stāvošiem pie laivām. Inspektors uzreiz griezās pie viņa ar draudiem sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, bet Pieteicējs pajautāja, ko viņš ir pārkāpis. Pieteicējs norādīja Inspektoram, ka nezina, kam pieder tīkli, bet Inspektors sāka kliegt uz Pieteicēju bez jebkāda pamatojuma. Tā kā Inspektors Pieteicēja paskaidrojumus neņēma vērā, viņš pārtrauca sarunu un aizgāja projām (*lietas lapas Nr. 51-52*).

[13.7] 2007.gada 30.martā Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas vecākais inspektors nolēma uzsākt administratīvo lietvedību par zvejas aizsardzības noteikumu pārkāpšanu (*lietas lapa Nr.53*).

[13.8] 2007.gada 17.aprīlī Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja inspektors nopratināja kā liecinieci administratīvā pārkāpuma lietā *S.V.*, kurā lieciniece norādīja, ka 2007.gada 29.martā kopā ar savu vīru *A.B.* un Pieteicēju ar automašīnu Suzuki Vitara aizbrauca pie *M.M.* Zvirgzdenes pag. s.Piksuļi, lai aizvestu pārtikas produktus. Nekādas laivas viņiem līdzi nebija. Ierodoties pie *M.M.*, Pieteicējs automašīnu novietoja mājas pagalmā. Ezera krastā atradās divas-trīs laivas. Vēlāk pie mājas piebrauca automašīna „Ņiva", no kuras izkāpa vīrietis, pienāca pie Pieteicēja, kas tajā brīdi atradās pagalmā un sāka apvainot viņu malu zvejniecībā, kaut gan viņš zivis nebija zvejojis. Lieciniece norāda, ka mēģināja sākumā nomierināt šo vīrieti, kas izrādījās, ka ir Inspektors, bet tā kā nomierināt viņu neizdevās, tad viņa kopā ar Pieteicēju un *A.B.* aizbrauca projām. Lieciniece norāda, ka nekādu zvejas tīklus ar vannu neredzēja (*lietas lapas Nr. 56-57*).

[13.9] 2007.gada 17.aprīlī Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas vecākais inspektors nopratināja kā liecinieku *M.M.*, kura norādīja, ka viņa dzīvo Zvirgzdenes pagasta *S.P.* Franapoles ezera krastā. Viņa norāda, ka Pieteicējs viņu bieži apciemo ar saviem draugiem. Par 2007.gada 29.aprīļa konfliktu viņa neko paskaidrot nevar. Lieciniece norāda, ka nav redzējusi, ka Pieteicējs zvejotu zivis. Ezera krastā ir divas laivas, kam tās pieder, viņa nezina (*lietas lapas Nr. 58-59*).

[13.10] 2007.gada 18.aprīlī Pieteicējs sniedza paskaidrojumu Ludzas rajona policijas pārvaldes priekšniekam, kurā norāda, ka 2007.gada 29.martā kopā ar paziņām *S.V.* un *A.B.* ar automašīnu Suzuki Vitara ieradās Ludzas rajonā, Zvirgzdenes pagastā, s.Piksuļi pie *M.M.*, un automašīnu novietoja mājas teritorijā pie pirts un sāka uzkopt pagalmu. Pēc tam mājas pagalmā iebrauca automašīna „Ņiva", no kuras izkāpa Inspektors. Viņš aizgāja uz ezera krastu, kur atradās vairākas laivas un pie dotajām laivām atrada metāla tvertni, no kuras izvilka zvejas tīklus. Inspektors viņu apvainoja, ka tie ir Pieteicēja tīkli un pavēlēja sekot mašīnai protokola sastādīšanai. Pieteicējs atteicās sekot Inspektoram, tad Inspektors palika dusmīgs un sāka agresīvi runāt un zvanīt pa mobilo telefonu. Tā kā Inspektora uzvedība bija agresīva,

Pieteicējs kopā ar paziņām iesēdās mašīnā un aizbrauca projām.(*lietas lapas Nr. 60-61*).

[13.11] 2007.gada 24.aprīlī Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Pieteicējam par Ministra kabineta 2001.gada 2.janvāra noteikumu Nr.3 ,,Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" 26.1., 26.2. un 26.4.1.punkta pārkāpumiem, par kuriem paredzēta atbildība LAPK 80.panta trešajā daļā. Protokolā norādīts, ka 2007.gada 29.martā plkst. 15.00 Zvirgzdenes pagasta s.Pikstuļi Pieteicējs bez attiecīgas atļaujas atradās ar zvejas rīkiem pie Franapoles ezera, tādejādi pieļāva zvejas un makšķerēšanas noteikumu pārkāpumu (*lietas lapa Nr.25*).

[14] Pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts par Ministra kabineta 2001.gada 2.janvāra noteikumu Nr.3 ,,Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos" (turpmāks – Noteikumi Nr.3) (šeit un turpmāk normatīvo aktu redakcija uz likumpārkāpuma izdarīšanas brīdi) par 26.4.1.apakšpunkta pārkāpumu pēc LAPK 80.panta otrās daļas.

Noteikumu Nr.3 (kas bija spēkā līdz 2007.gada 6.maijam) 26.4.1.apakšpunkts noteica, ka zvejniekiem aizliegts atrasties ūdenstilpēs vai to tiešā tuvumā ar zvejas rīkiem, kuru lietošana attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kuru izmantošanai nav izsniegta attiecīga zvejas atļauja (licence). Savukārt LAPK 80.panta otrajā daļā minēts, ka par zvejas noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas, bet juridiskajām personām – no piecdesmit līdz piecsimt latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

Zvejniecības likuma 1.panta 5.punktā norādīts, ka zvejnieks ir fiziska persona, kas tieši veic zveju, tas ir, rīkojas ar zvejas rīkiem.

[14.1] Atbilstoši LAPK 9.pantā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nepieciešams konstatēt visas administratīvā pārkāpuma sastāva veidojošās pazīmes – subjektu (personu, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu), objektu (ar likumu aizsargātu tiesisku interesi, pret kuru ir vērsts administratīvais pārkāpums), subjektīvo pusi (nodomu (tiešu vai eventuālu) vai neuzmanību)

un objektīvo pusi (prettiesiskas darbības vai prettiesisku bezdarbību). Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošajām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā (personas darbībās) nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[14.2] Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 80.panta otro daļu, jākonstatē šī administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, proti, vai Pieteicējs atradies pie Franapoles ezera ar zvejas tikliem, kuru izmantošanai nav izsniegta attiecīga zvejas atļauja (licence). Lietā nav strīda, ka Pieteicējam nav attiecīgās licences uz zveju ar tīkliem Franapoles ezerā. Lietā strīds ir par to, vai ar Inspektora izņemtajiem zvejas tīkliem pie Franapoles ezera atradās tieši Pieteicējs. Līdz ar to tiesai jāvērtē, vai lietā ir pietiekami pierādījumu tam, ka Pieteicējs ar zvejas tīkliem atradās Franapoles ezera krastā.

[14.3] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Minētās tiesību normas otrā daļa noteic, ka nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Savukārt atbilstoši minētās tiesību normas trešajai daļai tiesa spriedumā norāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu – par nepierādītu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.pantam tiesa pati izlemj par pierādījumu ticamību un pietiekamību.

[14.4] LAPK 243.pantā norādīts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Lēmums lietā balstīts uz sastādīto Inspektora pārbaudes aktu, izņemšanas protokolu, Inspektora paskaidrojumu un izņemto zvejas tīklu apskates protokolu.

Tiesa konstatē, ka Pārbaudes aktu *(lietas lapas Nr.38-40)* sastādīja pats Inspektors, norādot ziņās par personu Pieteicēja vārdu un uzvārdu. Pārbaudes

aktu parakstīja tikai Inspektors. Izņemšanas protokolu *(lietas lapa Nr.41)* sastādīja Inspektors, norādot, ka no Pieteicēja izņemti 7 zvejas tīkli, protokolu parakstīja tikai Inspektors. Zvejas tīkli Ludzas rajona policijas pārvaldē ar izņemšanas protokolu *(lietas lapas Nr.49-50)* tika izņemti no Inspektora. Zvejas tīklu apskates protokols tika sastādīts *(lietas lapas Nr.45-48)* Ludzā, */adrese/*. Inspektors savos paskaidrojumos *(lietas lapas Nr.42-43)* norāda, ka zvejas tīkli atradās pie Pieteicēja. Tāpat paskaidrojumā Inspektors norāda, ka Pieteicējam ezera krastā bija laiva, kuru Pieteicējs vēlāk aizveda projām. Citus tiešos vai netiešos pierādījumus, kas varētu liecināt par Pieteicēja darbībām ezera krastā, tiesa lietā nekonstatē.

Pieteicēja liecības, ka viņš neatradās ezera krastā ar zvejas tīkliem un viņam nebija līdzi laivas, apstiprina liecinieki *S.V.* un *A.B.*

Tiesa uzskata, ka lietā nav pietiekami pierādījumu tam, ka Pieteicējs ar zvejas tīkliem atradās Franapoles ezera krastā. Lēmumā un tiesas sēdē Atbildētājs atsaucas tikai un vienīgi uz Inspektora sniegtajiem paskaidrojumiem, izņemšanas protokolu notikuma vietā, pārbaudes aktu, ko sastādīja un parakstīja tikai pats Inspektors. Nekādi citi tiešie vai netiešie pierādījumi lietā netika konstatēti, iegūti un izvērtēti. Tiesa norāda, ka LAPK 243.pantā norādīti dažādi iespējamie pierādīšanas līdzekļi, kurus ir tiesīgas izmantot amatpersonas, konstatējot administratīvo pārkāpu. Tiesas skatījumā, notikuma vietā pierādījumus varēja iegūt, veicot konkrētās notikuma vietas apskati, izsaucot uz notikuma vietu policiju, iegūstot liecinieku liecības no apkārtnē dzīvojošām personām, pieaicinot citus vides un pašvaldības inspektorus pārkāpumu konstatēšanā, kā arī fiksējot attiecīgo pārkāpumu vai pierādījumus ar tehniskiem līdzekļiem, piemēram foto, video un tamlīdzīgi.

[14.5] Tiesa [14.4] punktā secināja, ka Pieteicēja darbībās nav konstatējama LAPK 80.panta otrās daļas administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse – ka Pieteicējs ar zvejas tīkliem atradās Franapoles ezera krastā. Līdz ar to tiesa uzskata, ka Pieteicēja darbībās nav konstatējams LAPK 80.panta otrās daļas paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[15] LAPK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā to, ka 2007.gada 29.marta Pieteicēja darbības, atrodoties Franapoles ezera krastā, nav konstatējams LAPK 80.panta otrajā daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289.-291. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu un 286. panta pirmās daļas 3. punktu, tiesa

nosprieda:

atcelt Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 9.jūlija lēmumu Nr.G01/29P ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietu par *I.O.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 80.panta otrās daļas.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis A.Zutis